

sóségei révén Kunffy festészetében megjelent, Párizsban nagy népszerűséget hozott számára.

1907-ben festette a "Gyermektemetés" c. fő művét, melyet számos tanulmány és vázlat előzött meg. A kiemelkedő mű a nagybányai plein-air festők első sorába is beillenék. Egyöntetű, friss, aktuális megoldásához barátja, Rippl-Rónai adott tanácsokat. Kunffynál nyaranta több művészkolléga is vendégeskedt. Sok jó képet festett ott Rippl-Rónai, Iványi-Grünwald Béla, Szlányi Lajos, Edvi-Illés Aladár.

Kunffy 1913-ban nagyszabású és sikeres gyűjteményes kiállítást rendezett Párizsban. További sikereit az első világháború kitörése állította meg. A művész hazaköltözött, de festményeit csak tíz év múlva tudta hazahozatni.

1924-ben Budapesten a Nemzeti Szalonban rendezett belőlük ismét kiállítást, amiről a sajtó egyöntetű elismeréssel írt. A 1930-as évektől festményei még derűsebbek, még világosabbak. Témái továbbra is a zöldellő, virágzó somogyi tájak, csendéletek, kisebb életképek.

A második világháború következtében érték az első sorscsapások. Budapest ostroma alatt a Gellért Szálló óvóhelyén bújt meg feleségével. Ezalatt somogytúri házáat feldúlták, kifosztották, közel ezer képe elveszett. Birtokát elvették, a művészi tekintélye óvta meg a földbirtokosokat ért meghurcoltatásoktól. Visszavonultan, elszigetelődve élt még 17 évig. Fő műveit oda ajándékozta a múzeumnak. A sors iróniája volt, hogy a szocializmus művészetpolitikája fölfedezte magának Kunffy negyven évvel korábban festett népeletképeit, mert abban látta a realizmus példaadó hagyományát. Egyre fokozódó elismerés vette körül a politikai szempontból mindig kívülálló idős mestert. Somogytúri műtermét már életében 1958-ban múzeummá nyilvánították.

1962. márc. 12-én halt meg Somogytúron. Hagyatékát az állam megvásárolta. Otthonát, az eredeti berendezést megőrizve, 1979-ben emlékmúzeummá alakította Somogy Megyei Múzeumok Igazgatósága.

5948-97
Wosinsky Mór
Megyei Múzeum

Kunffy Lajos festőművész kiállítása

Válogatás a kaposvári
Rippl-Rónai Múzeum
anyagából

Vármegyeház
Szekszárd Béla tér 1.

Kunffy Lajos
(1869-1962)

Kunffy Lajos a századforduló és a XX. század első fele magyar festészetének jelentős és kitüntetett alakja. Művészeti törekvéseivel, akárcsak a vele egy időben alkotó nagybányai festőink, a plein-air, azaz a napfényvel és levegővel átítatott természeti látvány igazságait, szépségeit kutatta.

Egy magyar falucskából indult felemelkedése a múlt század utolsó harmadában. Közel húsz évet töltött a művészet fővárosában, Párizsban, ahol a szalonok kiállításainak rendszeres szereplője volt. Napfénytől derűs, impresszionisztikus festményeinek témáit a szülőházájában lévő vidéki birtokának életéből merítette. A birtokán élő népviseletes parasztok és tarka ruhás cigányok egzotikus vonzerővel jelentek meg képein.

Pályájának fénykorában tagja volt a magasabb körű francia társasági életnek. Rodin, Munkácsy, Besnard, Lhermitte, La Touche és Lucien Simon köréhez tartozott. Egyes kultúrdiplomatának bizonyulván megkapta a francia becsületrend lovagkeresztjét is. A két világháború következményeként kialakult társadalmi és határviszonyok okozták a fokozatos elszigetelődését Európától.

A művész édesapja Kunffy Adolf, "az utolsó garibaldista" négy évig szolgált Nápolyban Garibaldi seregében a magyar légió zászlaja alatt. Ezután telepedet le Somogyban, szorgalmas munkával tekintélyes földbirtokot szerzett, házat vásárolt Kaposváron, gyermekeit ott taníttatta.

Kunffy Lajos 1869. okt. 2-án született Orciban, művészetkedvelő családban.

Elemi és középiskoláit Kaposváron végezte. Érettségi után Pestre került a jogi egyetemre, s ezzel párhuzamosan művészeti tanulmányokat is folytat. 1890-ben Münchenbe ment, Hollósy Simon magániskolájába, majd a müncheni akadémiára járt. 1891 őszén már Párizsban találjuk a Julian Akadémia növendékeként. Három évig szorgalmasan dolgozott, művelődött. Barátságot kötött a Párizsban élő magyarokkal, Rippl-Rónaival - a kaposvári honfitársával -, valamint Karlovszky Bertalannal, Pataky Lászlóval, Katona Nándorral, Thorma Istvánnal.

1894-ben érezte befejezettnek művészeti tanulmányait s azt latolgatja, hogy a Párizsban élő Munkácsy nyomán, vagy a modern irányba induljon el festészete. Bejáratos lett a mester műtermébe és szalonjába. A 1896-os "Ezeréves Magyarország" pályázatra a "Jób" c. képét Munkácsyhoz közeli stílusban festette meg.

Nyarait rendszerint apja birtokán töltötte, ahol a hazai napsütötte vidék és a falu embereinek élete, látványa a plein-air naturalizmus kísérleteire ösztönözték. Felhagyott a sötét tónusú, drámai hatásokat kereső modorral és a színesen, világosan festő párizsi művészek példáját követte. 1900-ban Budapestre költözött. A politikai hatalom még az akadémizmust támogatta és hevesen támadta a modern törekvéseket. Kunffy írásaiban síkra szállt a modern művészet szabadsága védelmében.

1901-ben házasságot kötött Tiller Ellával. Párizsban telepedtek le és ott született egyetlen gyermekük. A családi közegekben valamint a francia tengerparton festett képeinek a Függetlenek Szalonjában volt a legjobb a fogadtatása. Ez a művészi egyesület zsűrimentes tagjává választotta. A budapesti Képzőművészeti Társulat egy kortárs francia és amerikai festészeti kiállítás megrendezésével bízta meg. A francia fél ezt a munkáját a becsületrend adományozásával jutalmazta.

Legjobb képeit az otthon töltött nyarak során festette. A somogytúri ezerholdas birtokot 1905-ben kapta meg apjától. Somogytúron fedezte fel a művész a képi világát megújító nagy hajú, sötét arcború, tarka ruhás cigányokat. Az egzotikus hatás, amely s cigányok életmódja és kül-